

عنوان مقاله:

احیا و باززنده سازی بناهای تاریخی بواسطه ی تعیین عملکرد جدید (نمونه مورد مطالعه محله سنگ سیاه شیراز)

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی معماری، عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

فروش سقایی - دانشجوی دکترای معماری، عضو هیئت علمی دانشکده سما شیراز

خلاصه مقاله:

بافت های تاریخی آموزه ای از خرد جمعی انسان ها که در برگزیده آمیزه ای از هنر، تجربه ، حس مکان و جهان زیستی انسانهاست را به نمایش میگذارند. از این رو رها کردن بافت تاریخی ،انسان معاصر را از بهره گیری عالمانه از تجارب گذشته و قرارگرفتن در مسیر تداوم تاریخی که رمز بقای هر فرهنگی است، باز می دارد. ماهیت ویژه بافت کهن، هر گونه بی توجهی به آن را از جهات مختلف مردود میسازد. از جهت اقتصادی دارای امکانات بالقوه زیرساختی و رو ساختی، از جهت فرهنگی یادگاری از تاریخ پیشین و از لحاظ کالبدی دارای ارزشهای معماری و شهرسازی کتایی است. اینگونه به نظر میرسد که احیاء و دیگر شیوه های حفاظت و مرمت تا زمانی که بنای تاریخی هنوز به عنوان یکاثر، قابل شناسایی است و امکان اعطای عملکرد جدید و انطباق و سازگاری فعالیت های انسانی با کالبد معماری در قالب یککاربری تعریف شده در آن وجود داشته باشد می تواند از زوال اثر جلوگیری کرده و به حفظ اثر تاریخی کمک کند. در مقاله پیش رو ابتدا به بررسی ضرورت احیا بناهای تاریخی می پردازیم و سپس ابعاد آن را مورد بحث قرار می دهیم و در آخرچند نمونه بنا ی احیا شده در بافت قدیم شیراز را به عنوان نمونه ی موردی مطرح خواهیم نمود. روش تحقیق به صورتتحقیق میدانی و تجربه عینی در بافت قدیم شیراز و جمع آوری اطلاعات به صورت میدانی به همراه جمع آوری و مطالعه وتحقیق پیرامون نظریات مرمتی می باشد.

کلمات کلیدی:

بافت تاریخی، مرمت، احیا، باززنده سازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/532032>

